

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 210/2022
16.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 201/2021 од 06.12.2021. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 4/22 од 25.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 201/2021 од 06.12.2021. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 4/22 од 25.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К 201/2021 од 06.12.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 4/22 од 25.01.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Бору К 201/2021 од 06.12.2021. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Паун Јовановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у образложењу захтева као разлог подношења наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са

предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се побијане пресуде заснивају на незаконитим доказима и то на записницима о испитивању сведока – оштећеног ББ и сведока ВВ састављеним пред Основним јавним тужиоцем у Бору од 18.02.2020. године у предмету КТ 34/20. Ово из разлога што су записници сачињени противно одредби члана 300. ЗКП, јер јавни тужилац није омогућио окривљеном и браниоцу да присуствују испитивању сведока. Поред наведеног, као незаконит доказ истиче и записник о главном претресу сачињеном пред Основним судом у Бору дана 24.02.2021. године у делу где је извршено испитивање сведока – оштећеног ББ и сведока ВВ који су изјавили да у свему остају при исказу датом пред Основним тужиоцем у Бору, на ком саслушању окривљеном и браниоцу није било омогућено да присуствују јер нису били позвани од стране надлежног тужиоца, а околност да су се сведоци на питање одбране делимично изјашњавали нема утицаја, јер наведени записник садржи изјашњење да остају при раније датом исказу, које испитивање је било незаконито.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је на главном претресу одржаном дана 06.12.2021. године донето решење којим су из списка предмета издвојени искази сведока – оштећеног ББ и сведока ВВ дати пред Основним јавним тужиоцем у Бору 18.02.2020. године, чијем испитивању није присуствовао окривљени и бранилац, јер нису били обавештени од стране поступајућег тужиоца, па самим тим наведени записници нису ни коришћени приликом доношења правноснажне пресуде нити је иста заснована на наведеним доказима, стога су супротни наводи браниоца окривљеног изнети у поднетом захтеву од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Надаље, из списка предмета произилази да су на главном претресу одржаном пред Основним судом у Бору дана 24.02.2021. године поново испитани сведок – оштећени ББ и сведок ВВ, уз сва законом прописана упозорења, на околности критичног догађаја који су у присуству окривљеног и његовог браниоца детаљно дали исказе што је унето у записник и одговарали су на питања браниоца, окривљеног и тужиоца, да би на главном претресу одржаном дана 06.12.2021. године уз сагласност процесних странака наведени искази дати на главном претресу били прочитани у доказном поступку. Наиме, стоји тврдња браниоца окривљеног да су сведок оштећени ББ и сведок ВВ приликом

испитивања на главном претресу 24.02.2021. године изјавили да у свему остају при исказима које су дали пред Основним јавним тужиоцем у Бору, који записници су накнадно издвојени из списка предмета, међутим поменути сведоци су на истом главном претресу суштински поново дали своје исказе, изнели све што им је познато о предмету и одговарали на питања браниоца окривљеног, што све наведене исказе чини законитим доказима на којима се пресуда може заснивати, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног од стране овог суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже тиме што наводи да оштећени ББ није поступао као службено лице у смислу члана 112. став 3. КЗ, јер критичном приликом није био овлашћен за обављање послова физичко – техничког обезбеђења људи и имовине.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 112. став 3. тачка 3) КЗ прописано је да се службеним лицем сматра јавни бележник, јавни извршитељ и арбитар, као и лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Чланом 2. Закона о приватном обезбеђењу („Сл.Гласник РС“ 104/2013, 42/2015 и 87/2018) прописано је између осталог да приватно обезбеђење обухвата пружање услуга, односно вршење послова заштите лица, имовине и пословања физичком и техничком заштитом када ти послови нису у искључивој надлежности државних органа. Чланом 21. истог закона прописано је да физичка заштита лица и имовине, обавља се првенствено личним присуством и непосредном активношћу службеника обезбеђења у одређеном простору и времену, а ставом два истог члана да се послови из става 1. овог члана могу вршити само унутар штићеног објекта или до границе штићеног простора.

Следствено наведеном, оштећени ББ који је у конкретном случају лице запослено у предузећу „Инех плус“ доо Београд – огранак ... , вршио је - послове физичко – техничког обезбеђења људи и имовине и чувао је имовину Serbia ... DOO ..., па је дакле предузимао послове из оквира делатности субјекта коме је поверено вршење јавних овлашћења, те несумњиво има својство службеног лица, па су инкриминисаним радњама окривљеног према оштећеном (напад на оштећеног на начин описан у изреци правноснажне пресуде), предузетим приликом обављања означене службене радње од стране оштећеног, остварена сва законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим побијаним правноснажним пресудама.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Такође су као неосновани оцењени и наводи браниоца окривљеног којима се истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да је у погледу дела чији се чињенични опис опредељује у правноснажним пресудама примењен закон који се не може применити, те да би понашање окривљеног на

начин како је описано у изреци правноснажне пресуде представљало радњу прекршаја из члана 29. став 1. тачка б) Закона о личној карти или евентуално радњу прекршаја из члана 22. Закона о јавном реду и миру или кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене радње из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Према чињеничном опису у изреци правноснажне пресуде и утврђеном чињеничном стању окривљени АА је „поступајући у урачунљивом стању напао овлашћено службено лице у вршењу службене дужности и то радника обезбеђења „Инех плус“ ДОО Београд – огранак ..., оштећеног ББ, који је обављао послове физичко – техничког обезбеђења људи и имовине Serbia ... ДОО ... и који је предузимао службену радњу чувања имовине ... при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и био је свестан да је такво његово поступање забрањено“, у време, на месту и на начин ближе описан у изреци пресуде.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, из којих произилази да је окривљени напао овлашћено службено лице у вршењу службене дужности произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, при чему је у изреци описан напад на службено лице - радника обезбеђења који је предузимао службену радњу чувања имовине, а не напад на службено лице надлежног органа за одржавање јавног реда и мира и на тај начин ометање службеног лица у вршењу службене дужности у смислу члана 23. Закона о јавном реду и миру или увреда службеног лица надлежног органа за одржавање јавног реда и мира у вршењу службене дужности у смислу члана 22. Закона о јавном реду и миру или одбијање да се покаже лична карта службеном лицу овлашћеном за легитимисање у смислу члана 29. Закона о личној карти, како то бранилац окривљеног неосновано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Пауна Јовановића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић